

Борисъ Ивановъ твърди, че и въ Боровица имало „Рудине“ съ сгурия и че той е намѣрилъ тамъ голѣмъ кжсъ галинитъ, който се пазѣлъ въ училището имъ,

Азъ знамъ това. Въ Боровица е промивано и злато по Стакевската рѣка. Брѣговетъ на тази рѣка подъ с. Боровица сж така разровени отъ маламари, че изглеждатъ като развалини на стариненъ градъ, Това златарско разравяне на рѣчнитъ брѣгове продължава и по Ломъ — отъ втичане на Стакевската рѣка въ нея, че до Ружинци — расстояние отъ близо 10 клм.

— Но тъй като, Петре, въ р. Ломъ не се втичатъ само Стакевскитъ води, а и всички долове на Върбовчець, то . . . ние можемъ да търсимъ злато, и по „Бегово бранище!“

Петъръ се черви: той е силно увлѣченъ (съ своя скритъ огънь на музикантъ) въ търсенето на „подземнитъ богатства“. Не, ние ще ги откриемъ — непременно! И ще построимъ желѣзница подъ „Смѣдовецъ“, и ще прекараме рѣка презъ Върбочецъ! (Младитъ кършатъ езици. Нѣкога единъ български министъръ билъ държалъ нѣкжде предизборна речъ. Избирателитъ почнали единъ следъ другъ: „искаме шосе!“ Министрътъ отсичалъ: „ще го имате“. „И желѣзница искаме!“ — „И желѣзница ще ви построя“, не мигалъ министра. — „Нѣмаме си рѣка!“ Министрътъ пакъ не се подвоумилъ. „И рѣка ще ви прекараме! . . .“).